Seinäjoella, perjantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

Alas marxilaisuus!

LAKEUDEN SANA

Alas marxilaisuus!

Numero 18

Kansanliikkeen äänenkannattaja

5. V. 1933

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE, NIILO PIRILÄ

PUNAISEN AMMATTI-JÄRJESTÖN

salaisista keskuksista levitetään yhä kommunistilehtiä Neuvosto-Venäjän merkeissä.

Demot kasvattavat kiihottajia valtion välillisin avustuksin

V. 1930 perustettiin jo maahamme lakkautetun Suomen Kommunistisen puolueen seuraajaksi salainen Suomen Punainen Ammattijärjestö, joka toimii tarkoin Moskovasta saatujen ohjeiden mukaisesti. Järjestön keskus sijaitsee Helsingissä, josta käsin johdetaan koko maamme rikoksellista kommunistista toimintaa aate-agitaattorien, kiihoituslehtien ja -kirjallisuuden avulla. Suurissa tehdaskeskuksissamme ilmestyy säännöllisesti salaisia aikakauslehtiä, joiden sisältö on mitä räikeintä kommunistishenkistä propagandaa. — Mainittakoon, että Helsingin Kone- ja Siltarakennus Oy:n työpajoissa levitetään "Punainen Viesti"-nimistä lehteä, Haukiputaan sahoilla "Punaista Työläistä", Hallan ja Tiutisten teollisuuslaitoksilla "Punanyrkkiä".

Järjestön jonkinlaisena pää-äänenkannattajana on "Suomen Punainen Ammattijärjestö"-niminen kuukausijulkaisu, joka antaa erikoisia toimintaohjeita järjestön jäsenille. Julkaisussa "Suomen Punaisen Ammattijärjestön työpaikkaryhmille. Toimintaohjeita I" määritellään m.m. mikä on "Suomen Punainen Ammattijärjestö". Se on

"1) Suomen työväenluokan joukkojärjestö, joka ajaa vain työtätekevien joukkojen etujen mukaista asiaa. Siinä tarkoituksessa se pyrkii järjestämään ja johtamaan työläisten taistelua heidän pienempienkin jokapäiväisten tarpeittensa puolesta. Tärkeimpiä tehtäviä tässä on työnantajille esitetty eri vaatimusten läpiajaminen, työtaistelujen valmistaminen ja johtaminen ja työttömien taistelun järjestäminen; 2) S. P. A. on organisaattorisesti järjestö, kuitenkaan se ei pyri esiintymään minkään puolueettoman lipun alla, vaan kaikissa otteissaan on

työväenluokan vallankumouksellisen luokkataistelun kannalla ja pyrkii kasvattamaan jäsenistään luokkataistelijoita;

3) Se taistelee fasistista terroria vastaan, kaikissa sen ilmenemismuodoissa; 4) taistelee sos. dem. ammattiyhdistysliikettä ja sos. fasis. johtajia, porvarillisen valtakomennon vasenta siipeä vastaan ja 5) osallistuu työväenluokan luokkataistelua edistäviin yleisiin kamppailuihin, kuten Vapun, Lokakuun vallankumouksen vuosipäivän, Punaisen päivän ja Työttömyyspäivän järjestelyyn; 6) taistelee imperialistisen sodan valmisteluja vastaan.

Valaisee työtätekeville Neuvostoliiton sosialistisen rakennustyön saavutuksia"

j.n.e. — tavalliseen kommunistiseen malliin.

DEMOJEN AMMATTI-YHDISTYSKOULU.

Kuten tiedetään, on sos. demoilla nykyisin uusi, puoluetta palveleva ammattijärjestö, SAK. Punaista kiihoitustaan se nykyisin tehostaa m.m. ylläpitämällä n.k. ammattiyhdistyskoulua. Tämä opiskelu tapahtuu osittain valtion varoilla, koska sen järjestämiseen osallistuu valtionapua nauttiva marxilainen "Työväen Sivistysliitto". SAK:n äänenkannattaja "Palkkatyöläinen" selostaa ensi elokuussa alkavaa koulua m.m. seuraavasti:

"SAK onkin yhdessä Työväen Sivistysliiton kanssa jo pitemmän aikaa valmistellut tämän kesän kursseja. Niiden ohjelma on pääpiirteissään jo valmiskin ja oppilaat jo muutamaa paikkaa lukuunottamatta valittu. Halukkaita opiskelijoita on tänä vuonna ollut enemmän kuin on voitu ottaa. Jälellä on vain eräitä paikkakuntia, joista vielä ei ole lopullisesti osanottajia valittu. Viimevuotiseen tapaan saapuu kursseille myöskin kaksi eestiläistä toveria, jotka lähettää Eestin Ammattiyhdistysten Keskusliitto. Muut paikat on jaettu kaikkien SAK:n alaisten liittojen kesken suhteellisesti jäsenluvun perusteella. Omasta puolestaan SAK on myöskin myöntänyt 10 apurahaa järjestöjen toimihenkilöille eri puolille maata. Mitä muihin valmisteluihin tulee, niin kursseille valitut suorittavat parhaillaan 5 opetuskirjettä käsittävää ennakko-opiskelua Työväen Sivistysliiton johdolla".

Karhun käpälästä

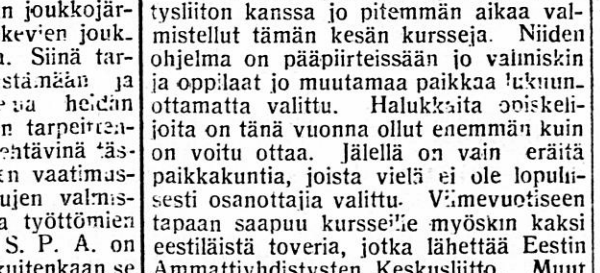

Lukija kai tietää, että IKL:n päätoimisto sijaitsee nykyisin Seinäjoella, siis samassa kauppalassa, missä meilläkin on kunnia ilmestyä. Tämä Seinäjoki onkin vaarallinen kiihoituskeskus. Ilmankos täällä marxilaisten vappujuhlissa oli puhujana mies itse pääkallonpaikalta, Suomen kansainvälisten sosialijehujen ruotsalaissyntyinen ylisihteeri, toveri ja maisteri Karl H. Viik. Olikohan tunnustelemassa, miten täällä yksikköjä kiertokirjeillä valmennetaan? Tottahan kai, koskapa Ilkka heti sen päälle julkaisee erikoistiedon, että osa siitä Kivimäen "lentävästä" poliisikomennuskunnasta aiotaan sijoittaa — Seinäjoelle! Tervetuloa vaan, luutnantti Stålt, onhan sitä tavattu ennenkin, m.m. Honkimäen rusthollikamarissa.

Niin, se Honkimäen juttukin tulee taas esille ensi tiistaina. Ja sen päälle kuumiltaan Lapuan naulatalkoo, jossa "syylliseksi" havaittua Koiviston Iivaria on taas eduskunnassa suvaittu mainiskella oikein itsensä oikeuskanslerin suulla. Oikeuskansleri huumoili näet ilveilyksi, jos kaikki parituhatta naulaajaa saapuisi oikeuden tutkittavaksi — silloin pitäisi ottaa näyttämölavaksi ihan Kaartin maneesi, muualle tämä kapinakansa ei mahtuisi.

Saa sitten nähdä, saako Iivari kunnian päästä tiilenpäitä lukemaan. Silloin olisi tyytyväinen ainakin Sasu Punanen, joka tunnettua kyselyään eduskunnassa perusteli m.m. sanomalla, että "suomalainen oikeisto ei ole koskaan saanut valtiollisessa elämässä vankilakokemuksia". Sasu parka huonoine muistoinesi! Kutkahan ne tässä maassa viime vuosina ovat saaneet vankilakokemuksia? Ei ainakaan sasuvasemmistolaiset. Mutta pahaa se ei tekisi sasulaisillekaan, joilla, kaikesta räpyttelemisestä huolimatta, on

MILLAISIA NAISIA Suomi tarvitsee?

— ASKEISEN I.K.L:N NAISTEN KOKOUKSEN JOHDOSTA —

Suomi tarvitsee naisia, joiden elämän painopiste on isien Jumalassa, ei muodoin ja tavoin, vaan p o h j a u t u e n Häneen kaikkineen; naisia, joiden elämän syvin tietoisuus ja tunnustus on tämä: Herralla o n kaikki, Häneltä t u l e e kaikki, ilman Häntä ei ole mitään todellista elämää.

Suomi tarvitsee naisia, jotka ovat vakaita, hurskaita, rehellisiä, vaatimattomia, nöyriä, hiljaisia, puhtaita ja lempeitä; naisia, joiden sydän on lämmin, omatunto ankara ja herkkä, rakkaus kestävä ja usko horjumaton.

Suomi tarvitsee naisia, jotka ovat ehdottoman ankaria halpamaisuudelle ja synnille itsessään ja muissa; naisia, joiden "on" on on ja "ei" on ei; naisia, jotka ovat t o s i a ajatuksissaan, tunteissaan, sanoissaan ja teoissaan.

Suomi tarvitsee naisia, joilla on oikeat periaatteet ja jotka noudattavat niitä ehdoitta; naisia, jotka eivät odota liehittelyä eivätkä "paijaamista"; naisia, joilla on sisäisiä arvoja, joita ei osteta eikä myydä.

Suomi tarvitsee naisia, joiden kaunistus on sisäistä; naisia, joilla ei ole tunteilua, vaan tunteita; naisia, jotka eivät unelmoi, vaan e l ä v ä t.

Suomi tarvitsee naisia, jotka eivät luule olevansa välttämättömiä kaikilla elämän aloilla, mutta tietävät olevansa korvaamattomia muutamilla.

Suomi tarvitsee naisia, jotka isien Jumalalta päivittäin saamansa lahjat käyttävät uskollisesti Jumalan kunniaksi, isänmaan ja kodin hyödyksi; naisia, jotka iloiten a n t a v a t kaiken ja — s a a v a t kaiken; naisia, joiden elämän sisältönä on kolme suurta ja rakasta asiaa: JUMALA, ISÄNMAA ja KOTI.

Tällaisia naisia Suomi etsii! Tällaisia se nyt kipeästi kaipaa. — Löytäneekö?

E. H.

Ministeri Mannerin harhaisku

Viimevuotisen hallituksen laittomuus maksoi valtiolle erään 11,000 mk.

Viime torstaina oli Lapuan käräjillä toisen kerran esillä ylikonst. Matti Nikulan Suomen valtiota vastaan nostama korvausjuttu sen johdosta, että häneT oli viime vuoden heinäk. 17 p:nä aiheettomasti pidätetty Honkimäen kyyditysjutun yhteydessä, ollen hän pidätettynä Vaasassa aina elok. 8 päivään. Hän vaati korvausta 20 päivältä 2,000 mk., vapauden menetyksestä aiheutuneista kärsimyksistä 5,000 mk. sekä vastaisen toiminnan sen kautta vaikeutumisesta 10,000 mk. Hänen asiamiehensä varat. Numminen uudisti vaatimukset, jättäen oikeudelle hovioikeuden päätöksen 20. 2. 33, jossa oikeus oli katsonut, ettei ollut syytä julistaa juttua riippuvaksi min. Lahdensuon kyyditysyritystä koskevasta jutusta. Niinikään hän jätti jäljennöksen Vaasan lääninhallituksen kirjelmästä valtioneuvostolle 22. 7. 32, jossa lääninhallitus nimism. Koron lausuntoon perustuen oli esittänyt Nikulan vapaalle jalalle laskemista — siis huomattavasti ennen valtioneuvoston vapaaksilaskemisesta tekemää päätöstä.

Valtion asiamies poliisitark. Pimentola jätti myös pari kirjelmää, joista toinen oli ote valtioneuvoston päätöksestä, jolla Nikula yhdessä n.k. Honkimäen jutussa syytettyjen kanssa oli tapaukseen epäiltynä tasavallan suojelulain nojalla ministeri Mannerin esityksestä määrätty vangittavaksi. Hän väitti myös korvausvaatimuksia perusteettomiksi ja ainakin liian korkeiksi. Tähän kantajan asiamies huomautti m.m., ettei vangitsemismääräys ollut perustunut luonnolliseen tiehen, tutkimukseen, vaan oli tapahtunut vain jonkun ilmiannon perusteella, ja että valtioneuvosto oli, kuten kirjeistä näkyi, saanut maaherralta tiedon pidätyksen aiheettomuudesta tarpeeksi ajoissa, vaikka vangitseminen sitten vielä yhä jatkuikin.

Kihlakunnanoikeus julisti asiassa päätöksensä, jossa se katsoi selville käyneen, että Nikula oli — yllämainittujen todisteiden mukaan — joutunut olemaan ilman omaa syytään vangittuna 20 päivää, jonka johdosta se tuomitsi Suomen valtion heti maksamaan Nikulalle menetetystä työajasta 1,000 mk., toimeentulon vaikeutumisesta 9,000 mk., yht. 10,000 mk. sekä lisäksi korvaamaan hänen kulunsa 1,000 markalla. Molemmin puolin ilmoitettiin tyytymättömyyttä päätökseen.

*

Ylläkerrottu oikeusjuttu ja siitä syntynyt päätös on periaatteelliselta kannalta sangen merkittävä, sillä selvittäähän se eräältä osaltaan sitä olotilaa, missä viime syyskesällä saivat elää ne henkilöt, jotka olivat silloin vallassaolleen suunnan silmätikkuina. Tasavallan suojelulaki, jota lapualaisia kohtaan eri puolilla maata ahkerasti ja monessa muodossa viime vuonna käytettiin, salli todsin tämäntapaisetkin vangitsemiset pelkän "epäilyn" perusteella, mutta osoittaa nyt tämä oikeuden päätös, että valtioneuvostollakaan ei sentään ole ollut oikeutta jatkaa epäillyn vangittuna pitämistä sen jälkeen, kun viranomaiset ovat näyttäneet pidätyksen aiheettomuuden. Tämä esimerkki siis osoittaa, että silloista valtiovaltaa edustava hallitus astui — poikkeuslakiriemussaan — yli oikeuksiensa.

Tällaiset esimerkit on syytä visusti viedä sentapaisen "parlamentarismin" tilille, jota n.k. laillisuusrintama tässä maassa jo muutaman vuoden on ihannoinut. Erinäisten "diplomaattisten" otteiden vyyhti alkaa purkautua kerältään.

---

maanpetoksellinen ohjelma. Jopahan näet sisäministerinkin eduskunnassa oli vihdoin pakko tunnustaa, että heidän ohjelmansa on ristiriidassa hallitusmuodon ja asevelvollisuuslain kanssa. Puolue on siis hallituksenkin taholta myönnetty laittomaksi. Miksei jo panna hiluja kinttuihin? Pantiinhan Mäntsälän miehetkin yhden pienen julistuksen takia opettelemaan vankilakokemuksia, vaikka pääpaikassa ei vieläkään ole ratkaistu, kuinka "kapinallinen" tuo julistus oli. Sos. dem. laitonta ohjelmaa ja toimintaa on sallittu sentään 15 vuotta ilman, että mikään hallitus tähän asti olisi katsonut sopivaksi ryhtyä asiaan.

Marxilaisilla on näet ollut hyviä puolustajia. Ja yhä uusia näkyy, näin marxismin lopun edellä, tulevan. Kuten vanha lapualaisten "ystävä" maist. K. N. Rantakari, joka on Viipurin valloitusjuhlilla (!) pitänyt marxilaisuutta liehittelevän kulttuuriliberalistisen puheen. Merkillinen kameleontti tämä "vanhasuomalaisten" ent. lipunkantaja, nyk. ulkoministeriön sanomalehtiosaston päällikkö. Hänhän jo v. 1917 Lapuanpäivänä piti puheen, jossa kehoitti eteläpohjalaisia kääntämään selkänsä "vaaralliselle" itsenäisyysliikkeelle, ja pyrkimykselle vapauttaa maa Venäjästää. Lapuan nousun aikana hän kyllä kulki puhumassa toisella nuotilla, tarkoituksenaan juntata liike kokoomuksen silloisen varovaisuuspolitiikan helmoihin. Kun hän siinä ei ole onnistunut, on hän lyöttäytynyt täys-plootuvuorelaiseen rintamaan. Muuten: kukahan tällaisen miehen on tilannut juhlapuhujaksi Viipurin valloitusjuhlille? Se olisi hauska tietää. Kyllähän tämä "Johannes" Rantakari kova vapaustaistelija siellä Karjalassa oli, mutta vasta Viipurin valloituksen — jälkeen! Kuten hyvin muistavat ne, jotka niillä rintamilla olivat. Sopii kysästä vaikka silloiselta päälliköltämme herra Huccareissulta, mieheltä, joka kyllä ei nykyään "kelpaa" tasavallan armeijaan, mutta jonka kansanliike sitäkin suuremmalla syyllä on kiinnittänyt itseensä määräten hänet ihan meidän "kapinallisten" järjestöpäälliköksi. Ero se on miehillä ja miehillä. Ja ero näyttää olevan erinäisillä valloitusohjelmillakin.

Näihin kiihoitusasioihin vielä mennäkseMme, niin mitästä vaikka mekin kerran sanoisimme jotain. Olimme näet vapun maissa mekin kiihoitusmatkalla kannukselaisten sinimustain parissa ja nyt Ilkka y.m. puolidemoonilehdet väittävät, että me olemme siellä "vääristelleet" asioita. Ei suinkaan se ole vääristelyä, jos siteeraa itsensä Artturivärvärin puoluekokousesitelmää. Sen me teimme, ja sen valossa näytimme, mikä on artturilaisten suhde kommunismiin ja mikä kansanliikkeeseen. Kur me tietysti emme panneet puumerkkiämme Artturin väitteeseen, että kommunismi on jo tavallaan voitettu kanta ja että sisäpolitiikan polttopiste, lapualaisuus, on teilattava, niin sehän artturilaisten ja josualaisten mielestä on vääristelyä. Jos joku yleensä selittää asioita kuin piru raamattua, niin kyllä ne selitykset ovat löydettävissä tämän kansanvallan barrikaadin niukkasmaiselta "vihreän internaalin" puolelta.

Siellähän se nyt on käynyt kova tohina siitä toukokuun 16 päivästäkin. Silloin kun pitäisi tapahtuman se lapualaisuuden "kolmas tuleminen" — jota eräät puolipunaiset profeetat jo kauan ovat ounastelleet, profeetat, joitten sanoja todistelemaan tarjoutuneet on käräjillä suvaittu jäävätä.

Tässä yhteydessä ihmettelemme vain suuresti, mitä nokankoputusta sen vasemmistomaalaisliittolaisuuden ja yleensä kaikkienkin puoluepoliitikkojen piireissä on toukokuun 16 päivästä, sillä kyllä kai ovat sormilla laskettavissa ne miehet, jotka sieltä päin vapaussodassa henkilökohtaisesti mukana olivat. Eduskunnassa he kyllä ovat jyllänneet ja jylläävät, ja jyllätköönkin nyt vielä jonkun aikaa, mutta älköötmenkö huolehtimaan rintamiesten omista asioista, esim. siihen tapaan kuin tunnettu josualainen riitakaverimme, Kokkolassa ilmestyvä "Keski-Pohjanmaa", joka toukokuun 16 päivää koskevan petiittinäpertelynsä äskettäin otsikoikin niin tyylikkäästi, että jos meillä olisi sensorivalta, niin ainakin takavarikkoon se numero pantu olisi. Mutta: takavarikot (ja Sasun suosittelemat vankilokokemukset) nehän ovatkin tässä maassa olemassa vain lapualaisia varten.

Helsinginmarssilla tavataan! Sopii sinne josualaistenkin tulla katuvierille katselemaan, kun esim. Mäntsälänmiehet marssivat Mäntsälän "kapinan" "kukistajan" ohitse kunniaa tehden. Rensselit reilaan vaan! Ja taskulehtiöt mukaan! Ettei syntyisi "vääristelyjä".

Karhunpenikka.

Myytävänä

BINDER-ohraa

itäväisyys 98,99 %.

ILMAJOEN MAANTUOTE OY.

Ilmajoki as.

Vartalolle sopivan

ja kestävän puvun saatte varmasti huokealla allaolevista johtavista vaatturiliikkeistä.

S. AURALINNA
Vaatturiliike.
Seinäjoki, Puskantie 5, puh. 222.

*

Vaatturi
NIKOLAI PELTOKANGAS.
Alajärvi, puh.

*

HERMAN AHO.
Vaatturiliike.
Lapua.

T. LAAJANEN.
Vaatturiliike.
Seinäjoki, Jerikontie 7.

*

Vaatturi MATTI RANINEN.
Kauhajoki kk., puh. 49.

*

Vaatturi J. RITOLA.
Jalasjärvi, puh. 18.

Hansikas

Olemme tottuneet kuulemaan eduskunnasta jo melkein mitä tahansa. Se kielenkäyttö, jota marxilaiset siellä tunnetuissa välihuudahduksissaan harjoittavat, on viime aikoina tosiaankin alkanut olla jo samassa arvoasemassa kuin ne mädät kananmunat, mustepullot, tai muut irtaimet esineet, joilla eräiden ulkomaisten parlamenttien rehvakkuudestaan tunnetut marxilaiset tavallisesti ovat porvariedustajain puheita kunnioittaneet. Mutta yliveto hävyttömyydessä on kuitenkin se välihuudahdus, jonka sos.dem. edustaja Aalto eduskunnan äskeisessä istunnossa suustaan päästi. Ed. Tulenheimon puhuessa siitä, miten kommunistit ovat valmiit pettämään isänmaansa rahasta ja itselleen etuja saadakseen, huusi tämä siltasaarelais-journalisti: "Niinkuin Kosola!"

Tapaus on jo herättänyt huomiota, ellei niinkään paljon julkisessa sanassa — sellaisiin kun on "totuttu" — mutta sitä enemmän asioita seuraavisa isänmaallisissa piireissä. Meillekin on asiasta osoitettu kyselyjä: Saako tällainen rankaisematta tapahtua? Annetaanko meillä tosiaankin eduskunnan puhujalavalta solvata sellaista isänmaanmiestä kuin Kosolaa rinnastamalla hänet punikkeihin, jotka todellakin ovat olleet ja ovat valmiit omaksi edukseen ja rahasta myymään maansa, ja kelle myymään? — ryssälle! Eikö ole mitään laillista keinoa tukkia suut tällaisilta "kansanedustajilta"?

Tähän meidän on vastaava, että asiahan voidaan saada esille oikeudellist tietä, jos niin tahdotaan. Yksityinen kansalainen, vaikka hän onkin hallitusmuodon mukaan valtion suojeluksessa, ei kuitenkaan ole sitä kunniaansa nähden, ellei hän ole valtion virkamies. Onhan meillä esimerkkejä siitä, että valtiovalta on hanakasti käynyt julkisen sanan kimppuun, jos on jollain tavoin saatettu "halvennuksen" alaiseksi joku valtion virkamies. Muistamme m.m. Jalander-tapauksen syystalvella 1930. Mutta tavallinen kansalainen saa kunnianloukkaukseen hyvitystä vain itse sitä oikeudellista tietä hakemalla.

Emme halua enempää puuttua asian tähän puoleen, mutta haluamme vielä kerran lausua ihmettelymme siitä, miten alas poliittinen moraali marxilaisleirissä tosiaankin on laskenut. Kun kansanedustajan nimeä kantava henkilö, päällepäätteeksi henkilö, joka ei enää kulje poikanulikan rimissä, saattaa järjestää tällaisen "poliittisen vedon", on ilmeisesti kysymyksessä panna isänmaallisen kansan hermot mitä tiukimmalle koetukselle. Ja täytyy sanoa, että harkitusti siinä onkin laskettu. Näitä hermoja voi kiusata tika tavalla, mutta loputtomiin niitäkään ei sentään voi pingoittaa. Tämäntapaisen solvausiskun järjestäminen on harkittu, marxilaisrintamasta annettu hansikkaanheitto sen lujan isänmaallisen kansanaineksen kasvoihin, jonka etulinjassa kunnioitettu, mitä ansioitunein isänmaanmies, johtajamme Vihtori Kosola seisoo.

Ottakaamme tämä taisteluhansikas vastaan, niinkuin niitä olemme jo monasti ennenkin ottaneet. Avatkoon se silmät vielä epäileviltä ja hyväuskoisilta huomaamaan, että tämä taistelu ja varsinkin sen yhä lähemmäksi käyvä ratkaisuhetki ei ole leikkiä, vaan taistelua tämän maan elämästä ja kuolemasta.

„Puserolailla"

ei kansanliikettä kaadeta

Vastapuolen leirissä on näinä päivinä vallinnut suuri jännitys. Eikä ihmekään, sillä onhan laillisuusrintaman viimeinen valtti, "puserolaki", ollut käsittelyn alaisena ja saanut, kuten arvata sopikin, myös kolmannessa lukemisessa eduskunnan hyväksymisen. Tämän ehtiessä painoon on asia jo lyöty lukkoon ja "pusero julistettu pannaan".

Meillä ei kuitenkaan ole syytä suureen suruun, sillä se este, minkä vastustajat uskovat isänmaallisen kansanliikkeen kehitykselle tällä asettavansa, on pienimpiä. Sen turvin ja avulla ei liikettä suinkaan nujerreta. Onpa päinvastoin hyvinkin uskottavaa, että isänmaalliset joukot liittyvät entistä lujemmin yhteen. Siitä saamme olla varmat, että kysymys puserosta tai kiellosta sen käyttämisestä ei pääasiaan vaikuta sitä einä tätä. Ja ennenkin on nähty, että oikea asia viedään voittoon sitä voimakkaammin, mitä enemmän sen tielle esteitä asetetaan. Jo kesällisissä vaaleissa meille tarjoutuu hyvä tilaisuus vastustajillemme osoittaa tämä todeksi ei yksin sanoissa, vaan myös teossa.

Kyllähän meillä on ollut ja tulee kai vastakin olemaan lukuisia kaikenlaisiin päämääriin tähtääviä liikkeitä. Useimmat niistä elävät kuitenkin vain perin lyhyen ajan. Ne syttyvät ja sammuvat virvatulien lailla. Harvat saavuttavat tarkoitetun tuloksen ja lakkaavat siitä syystä itsestään, piirrettyään kunnialla nimensä aikakirjoihin. Harvan osa kuitenkaan on näin kunniakas. Useimpien kohtalo on paljon kovempi ja samalla arkipäiväisempi. Kun niitä kannattava aate on alunperin ollut liian mitätön, ei se ole jaksanut jännittää ihmisten mieliä, ja liike on alkutaipaleeltaan lähtien ollut "kuolleena syntynyt".

Isänmaallisen kansanliikkeen laita ei ole viimeksimainittuun verrattava. Sen päämäärä, marxilaisuuden hävittäminen meiltä yhtä tarkkaan kuin mustapaidat sen ovat tehneet Italiassa tai Hitler paraikaa suorittaa Saksassa, on riittävä takaamaan sille tulevaisuuden. Työ ei sillä vielä ole päätetty, että kommunistit on julkisesta elämästä poistettu. Ei läheskään. Ei siitä huolimatta, että osa porvarillista vasemmistoamme niin vakuuttaa. Jos me sen tunnustaisimme, olisi se itsepetosta, sillä koskaan ei puolinainen suoritus ole vielä kokonaan tehty.

Pikki.

LIPUTUS

Sosialistien suhteesta Suomen lippuun kirjoitti kapt. Y. Schildt äskettäin "Lahti"-lehdessä artikkelin, jonka loppukappale sopivalla vertauskohdallaan sietää tulla julkaistuksi.

"Olettakaamme, että kaukaisella valtamerellä purjehtii jokin englantilainen laiva. Ajatelkaamme, että se matkallaan tapaa karttaan merkitsemättömän saaren, joka ei näin ollen kuulu vielä mihinkään valtioon. Laivaväki tahtoo liittää tuon saaren Englannin valtakuntaan ja siksi se tämän merkiksi nostaa saarelle maansa lipun merkiksi siitä, että Englannin valtiovalta vallitsee tuolla saarella. Jos taas ajattelemme, että tuolla kaukaisella valtamerellä kulkee suomalainen laiva, niin sen mastossa liehuva siniristilippu tiedoittaa kaikille, jotka sen näkevät, että tuolla laivalla vallitsee Suomen valtiovalta ja Suomen lait. — Sitä tuo lippu osoittaa. Eikä se siinä liehu koristuksena eikä tunnesyistä.

Kun meillä vapaussodan taisteluiden vuosipäivinä vaaditaan, että sosialistisen yhdistysten on liputtamalla tunnustettava, että Suomen valtiovalta vallitsee heidänkin seura- ja liiketaloissaan, niin nämä yhdistykset kieltäytyvät siitä.

Ja tällöin he näkyvästi todistavat, että he ovat yhtä kapinallisia Suomen valtiovaltaa vastaan kuin 15 vuotta sitten".

IKL:n puku

Kysyntä suuri. Tietoja puvun tilauksista

Kuten tiettyä on isänmaallisen kansanliikkeen toimesta päätetty ottaa käytäntöön erikoinen pukumalli, n.k. ulkoilupuserotyyliä, joka kesällä on erikoisen käytännöllinen, soveltuen pidettäväksi yhtähyvin arkioloissa kuin yhteisenä tunnuksena liikkeen julkisissa tilaisuuksissakin. Tämäntapaiset kesäpuserothan ovat jo pitemmän ajan eri Euroopan maissa olleet muodissa käytännöllisyytensä takia ja ovat eri mallisina vähitellen saamassa jalansijaa pohjoismaissakin.

IKL:n pusero on, kuten tunnettua, täysimusta, muistuttaen muodiltaan muuten partio- tai sk.-kesäpuseroja. Liikkeen värin mukaisesti somistaa sitä sininen solmio, muodostuen puserosta siis sen kera sinimusta yhdistelmä. Lisäksi tulee kansanliikkeen juhlatilaisuuksissa käytettäväksi käsivarsinauha, jonka aiheena on Lapuan karhuvaakuna. Uusityylinen käsivarsinauha on muuten hyvin aistikas. Koko tämä yhdistelmä, jota nyt jo on saatavissa, ja jota m.m. liikkeen ensimäisten johtajakurssien osanottajat Vanajalla jo käyttivät, maksaa 90 mk. Vaikka siitä ei ole vielä missään näkynyt mainostusta, on sen kysyntä, asianomaiselta taholta saamamme tiedon mukaan, ollut jo harvinaisen runsas, varsinkin pääkaupungissa, mutta myöskin maaseuduilta on kyselyjä jo tähän mennessä tullut runsaasti. Puseroa näine lisätunnuksineen voidaan tilata joko suoraan IKL:n päätoimistosta Seinäjoelta, taikka sitten kaikkien piirijohtokuntien kautta, jotka sitten huolehtivat tilausten edelleenlähettämisestä.

Harkinnan alaisena on ollut myöskin päähineasia, mutta ei siinä ole vielä päästy lopulliseen tulokseen. Sekin kuitenkin, samoinkuin housumalli, ratkaistaan aivan lähiaikoina.

Isänmaallinen työväestö

8 piirissä omat erikoisehdokkaat

Vapaan Työväenliiton eri puolilla maata sijaitsevien paikallisyhdistysten toimesta on järjestetty isänmaallisen työväestön aktiivinen osanotto vaalitoimintaan useimmissa vaalipiireissä. Omat edustajaehdokkaat on tähän mennessä nimetty jo seuraavissa vaalipiireissä:

Kuopion l. itäisessä 2 ehdokasta, nimittäin kansanopiston johtaja, maisteri Olli Tuominen ja opettaja Verner Ikonen.

Kuopion l. läntisessä puuseppä Einar Miettinen.

Viipurin l. itäisessä vahtimestari G. Vidlund.

Hämeen l. pohjoisessa opettaja Väinö Seppä.

Turun ja Porin l. pohjoisessa opettaja Toivo Tuovinen.

Oulun l. pohjoisessa seppä Kalle Kemppainen.

Vaasan l. itäisessä pastori H. Halmesmäki.

Turun l. eteläisessä työnjohtaja Frans Moisio.

Hämeen l. eteläisessä yhteisehdokas IKL:n kanssa tuomari Allan Lindgren.

Oulun l. eteläisessä yhteisehdokkaat IKL:n ja Kokoomuspuolueen kanssa lehtori J. V. Vainio ja agr. K. F. Lehtonen.

Liiton edustajakokous jätti paikallisyhdistyksille täyden vapauden vaaliliittoutumisesta sellaisten puolue- tai muiden ryhmäin kanssa, jotka kannattavat isänmaallisen työväen asiaa. Kaikki edellämainitut ehdokaslistat tulevat liittymään isänmaalliseen vaaliliittoon, ollen niiden tunnuksina joko "Isänmaallinen työväki" tai "Työväenliike kansalliselle pohjalle".

Kommunistinen runo

JOUKKOLAUSUJILLE EHDOLLISTA VANKEUTTA.

Laadultaan harvinainen, marxilaiskiihoittavan runon joukkolausumista koskeva oikeusjuttu Toholammilla päättyi tiistaina käräjillä. Runon nimi oli "Ruumishuoneessa" ja vaadittiin sen esittäjille Aarne Kankaanpäälle, Paavo Kultalahdelle, Yrjö Kotisaarelle, Heikki Palokankaalle, Aune Väisäselle y.m. rangaistusta valtiopetoksen valmistelusta. Oikeuden puheenjohtajana toimi hovioikeuden auskultantti Teir. Yleisenä syyttäjänä Toholammin piirin ninusmies Mendelin.

Vastaajien asiamies, piirisihteeri Heikki Simonen esitti oikeudelle tohtori Mikko V. Erichin laatiman kirjallisen vastineen sekä anoi kannetta aiheettomana kumottavaksi.

Antamallaan päätöksellä oikeus katsoi selvitetyksi, että vastaajat esittäessään mainitun runon, olivat tehreet itsensä syylliseksi rikoslain 16 luvun 24 §:n 2 kohdassa mainittuun rikokseen, tuomiten heidät pidettäväksi kolme kuukautta vankeudessa. Tuomio on kuitenkin ehdollinen kolmen vuoden koetusajalla.

Älä aja päivääkään

autolla, joka ei ole vielä ollut täydellisessä remontissa, sillä sen vuoksi voi sattua ikäviä tapauksia kesän mittaan.
Allamainituissa korjaamoissa suoritetaan autojen ja moottoripyörien perusteellinen tarkastus ja korjaus kohtuhintaan, hyvin ja nopeasti.

JUSSILAN AUTOKORJAAMO.
Alavus as.

*

SAARISEN AUTO- ja SÄHKÖKONEKORJAAMO
Seinäjoki, as. lähellä. Puh. 14.

ALAVUDEN AUTOKORJAAMO
Alavus kk.
Om. Väinö Löyvä.

*

LAPUAN AUTOKORJAAMO
Lapua. Puh. 74.
Om. K. Kivenheimo.

*

A. K. MYLLÄRI, AUTOKORJAAMO
Peräseinäjoki.

Sosialidemokraatit sosialismin pettäjinä

Muutama esimerkki Saksan ent. marxilaishuusholista

Meikäläisessäkin lehdistössä on silloin tällöin näkynyt tietoja siitä, miten Saksassa n.k. Weimarin järjestelmän aikana vallassaolleet marxilaiset ja "vapaamieliset" porvarit huseerasivat kansan kustannuksella siten pettäen ainakin todellisen sosialismin parhaat päämäärät. Olemme nyt tilaisuudessa eräiden ulkomaanlehtien selostuksien mukaan julkaisemaan muutaman tuntuvan esimerkin tästä marxilaistuhlauksesta, perustuen nämä tiedot virallisiin numerolaskelmiin. Summat ovat saksanmarkkoja.

Eräs Brüningin hallituksen ministereistä suvaitsi laitattaa itselleen yksityisasuntotalon, joka maksoi 102,000 mk. Rahaministeri Köhlerin asunto maksoi 94,000 mk. Eräs toinen samanlainen maksoi valtiolle 115,000 mk. Ministeri Koch osti itselleen valtion varoilla 53,500 mk. maksavan moottoriveneen ja 12,000 mk. hintaisen auton. Työministeri Braun hankki itselleen käytetyn Maybach-auton ja siitä meni 27,000 mk. Mutta yhden vuoden aikana sitä piti korjata kokonaista 168,000 mk. edestä. Saksan viininviljelijäyhdistyksen presidentti teki viiden työministeriövirkamiehen kanssa 1927 "opintomatkan" Espanjaan ja Portugaliin. Se maksoi valtiolle 14,500 mk. Ulkoministeri Streesemannin rouva (juutalainen, Berliinin upeimmin puettu nainen) sai diplomaattisiin teekutsuihin 57,000 mk.

Jokaisella ministerillä oli käytettävänään suuria edustusmäärärahoja, joita ei lainkaan kontrolloitu. Niinpä Streesemann ulkoministerinä käytti ei enempää eikä vähempää kuin 35,426,000 mk. Siitä meni sähkösanomiin 1,200,000 mk., huonekalujen ostoon 2,164,000 mk., matka- ja lomaapurahoihin ulkoministeriön virkamiehille, näiden perheille ja "serkuille" 315,000 mk.

Kunnallishallinnon alalla ei tilanne ollut yhtään parempi. Niinpä kirjoitti Hagenin pienen kaupungin pormestari 1,729:96 mk. laskun matkasta Berliiniin (kesäk. 16—22 p:nä 1931). Berlinin ylipormestari Böss teki neljän virkamiehen kera opintomatkan Amerikkaan, maksaen se kaupungille 90,000 mk. (Vertauksena sopii mainita, että Ruotsin kruununprinssin maailmanympärimatka maksoi vain 50,000 kr.) Kaupunkien ja valtakunnan johtavat virkamiehet (etupäässä juutalaisia ja sosialistipomoja) nostivat vuosittain palkkaa 80,000—350,000 mk. Klingentalin tehdas maksoi johtajalleen 500,000 mk. vuosipalkan. Teollisuuslaitoksissa oli asianlaita yleensä näin. Niiden johtajat saivat vuosittain vähintäin 3—400,000 mk., niinikään pankeissa, joiden johto pääasiallisesti oli juutalaisten käsissä. Nyt on asiat kyllä korjattu, eikä mikään valtion apua nauttiva laitos saa johtajalleen maksaa yli 12,000 mk. vuosipalkkaa. Myöskin tantiemijärjestelmä on poistettu liikkeissä, jotka eivät voi jakaa osinkoa.

On hämmästyttävää lukea tietoja siitä, miten tuona aikana, jolloin maassa oli n. 10 miljoonaa työtöntä, nämä sosialistijehut nostivat "johtajina" jättiläispalkkoja ja kansoittivat kaikki virat sukulaisillaan, samaan aikaan kuin suurin osa heidän valitsijoistaan kärsi nälkää ja puutetta. Ja mitä on sanottava, kun eräs min. Hirtsieferin järjestämä juhla maksoi valtiolle 1,826 mk., juhla, jossa oli 25 osanottajaa ja jossa tyhjennettiin vain 20—25 mk. viinipulloja. Sikaarien ja savukkeiden hinta yksin teki 184:10 mk. Ministeriön virkamies Schneider nosti v. 1929 121 päivältä matkakuluina 11,458:39 mk.

Muistutamme lukijalle vielä, että nämä ovat kaikki, kuten sanottu, saksanmarkkoja. Oikean kuvan saa, kun ajattelee niitä meikäläisen rahan mukaan.

Mitä sitten on uusi hallitus aikaansaanut?

Siinä kysymys, jota juuri edelläesitettyjen vertauskohdaksi sopii hiukan tarkastella. Näinä kahtena kuukautena on toimitettu kolmet vaalit, nim. valtiopäiville, maapäiville ja valtuustoihin. Kaikki ministerit ovat mieskohtaisesti olleet kiertomatkalla herättämässä kansaa ja johdattaakseen kansallistietoisuuden voittoon.

On aikaansaatu useita tullikoroituksia. Tullisopimus Ranskan kanssa on purettu. Maanviljelyksen, puutarhanhoidon, kalastuksen ja metsänhoidon edistämiseksi on astuttu jo suuria askeleita, karjanomistus- ja lahtausvero on poistettu, puutavarantuontitullit on korotettu kotimaisen metsäpolitiikan pelastamiseksi tuholta, Hollannin ja Ruotsin kanssa on ryhdytty uusimaan kauppasopimuuksia. Maatalouden elvyttämiseksi on asetettu miljoona-apurahoja, samoin on avustettu karjakartanoiden rakentamista, viljakauppaa varten on laadittu uusia säädöksiä, kangasteollisuuden saksalaistamistyö on tehty voimaperäiseksi, maidon- ja munanmyynti on järjestelmöity, uusi margariinilaki säädetty, kiinteä määräraha maatalouden tuoton lisäämiseksi on asetettu. Veroja on alennettu, tavaratalojen verotusta korotettu, käsiteollisuuden valvonta on keskitetty erikoisministeriöön, pörssikauppa on organisoitu kotimaisen pääoman vahvistamiseksi, on perustettu propagandakeskus kansanvalistusta varten, juutalaisten ja marxilaisten valhehistorioiden hälventämiseksi. Yksikään päivä ei mene jättämättä jälkeensä uutta kiveä Saksan jälleenrakentamisen kivijalkaan.

Ennenkaikkea on hallitus suorittanut puhdistusta valtakunnan ja kuntien virastoissa. Yllämainitun tapaiset "taamala"-miehet ja puoluepoliittiset virkamiehet on erotettu toimistaan. Useimmat nykyisistä ministereistä luovuttavat palkkansa jonkin kansallisen laitoksen hyväksi. Juutalaisten asianajajain ja lääkärien lukumäärä on supistettu suhteelliseksi maassa asuvaan juutalaisainekseen nähden. Ennen sai miltei kynttilällä etsiä kristittyä asianajajaa Berliinistä. Sairaaloissa oli ylipäänsä vain juutalaisia lääkäreitä, kiitos marxilaisten johdon niiden hallinnossa.

Tästälähin pääsevät juutalaiset esim. korkeampiin kouluihin vain määrätyissä prosenttisuhteissa.

Se, mitä uusi hallitus näinä kahtena kuukautena on aikaansaanut, on suorastaan valtaavaa. Työttömyys on vähentynyt jo varsin huomattavasti ja hätäaputyöt ovat käynnissä ympäri valtakunnan. Tänä kahden kuukauden aikana on saatu valtakunnan rakentamistuloksia enemmän kuin mitä mikään edellinen hallitus on aikaansaanut kahtena vuotenakaan.

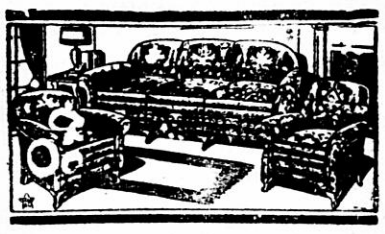

Enemmän mukavuutta koteihin.

Kalustamalla kotinne mukavaksi ja kodikkaaksi, viihtyy perheenne kodinpiirissä ja Te itsekin nautitte enemmän kodin mukavuudesta. Pistäytykää katsomassa näyttelyämme torin alalaidassa Commercen talossa, siellä löytyy monia mukavia ja kodikkaita laiskanlinnoja, leposohvia y.m. Vanhat, huononnäköiset huonekalunne muuttuvat niinkuin uusiksi antamalla meidän ne uudelleen päällystää. Hintamme erittäin kohtuulliset. Työ taattua.

Verhoomo Aku Koistinen

Vaasa, Hovioikeudenp. 16.
Puh. 17 11.

Rauman Yhteislyseon Karjalaseuran juhla

V. k. 29 päivän tilaisuus osotti vakuuttavasti raumalaisenkin opiskelevan nuorison elävän voimakasta isänmaallista nousukautta. Sitä todisti heti oppilas Thuringin tervehdyspuhe. — Inkeri ja Karjala ovat vapautettavat Venäjän orjuudesta ja punaisesta terrorista. Se on Suomen velvollisuus. Mutta ensin on kansamme saatava kansalliseksi, kaikesta kansainvälisestä marxilaisuudesta vapaaksi. Marxilaisuuden lumoihin harhautuneet joukot on pelastettava isänmaalle. Päämäärämme on Suur-Suomi, Suomen heimojen yhteinen elämä. Vain siten on Tarton häpeärauha sovitettu.

Oppilas O. Valtosen esitettyä yksinlaulua ja Tauno Koskelan lausuttua sepittämänsä erittäin voimakashenkisen runon: "Vala valkealle Suomelle", piti oppilas K. Sahlstein varsin mielenkiintoisen esitelmän Suur-Suomen syntymisen mahdollisuuksista. — Venäjä varustautuu. Sen päämäärä on edelleenkin Atlantille, kuten tsaristisenkin Venäjän. Meidän on vahvistuttava puolustuskuntoisuudessa ja päättävästi torjuttava kaikki pasifistiset haihattelut. Venäjän tie käy maamme raunioitten yli. Mutta Venäjäkin voi raunioitua. Esitelmöitsijä esitti varsin vakuuttavia mahdollisuuksia Venäjän joutumisesta sotaan jonkun mahtavan vallan, esim. Englannin tai Japanin kanssa. Silloin on oltava valveilla täällä ja saatava rajamme luonnollisiksi, s.t.s. Äänisjärveen asti. Toinen mahdollisuus on siinä, että 80 milj. ei-venäläistä itsenäistyvät. Tätä muu maailma on edistävä. Varsin vakuuttavia olivat esitelmöitsijän esittämät ajatukset, että toisaalta Japani ja toisaalta Suomi yhteistoiminnassa voivat suorittaa Karjalan vapauttamisen. Apua emme saa odottaa Kansainliitolta. Täällä olevat Karjalan pakolaiset pidettäköön kuin jääkärit Saksassa Karjalan tehtäviä varten.

Oppilaskuoron esitettyä lauluja ja oppilas Hely Grönroosin yksinlaulun jälkeen piti oppilas E. Högström voimakkaan isänmaallisen puheen. — Täällä ei siedä ryssää eikä punaisuutta ainakaan kansan isänmaallinen osa. Sitä todistavat v. 1918 tapaukset ja v. 1930 kansannousu. Jos me nämä unhoitamme, ei sydämissämme ole tilaa isänmaalle.

Puhuja ihmetteli, että vasta on kulunut 15 vuotta vuoden 1918 tapauksista. Luulisi jo iäisyyden kuluneen, niin alas on virallinen puolue-elämä isänmaallisuuden päästänyt, että isänmaallinen mieli on pelättävintä, mitä puoluejuonittelijat tuntevat. Inkerin ja Karjalan on annettu hukkua verivirtoihin sen tähden. Meillä on laillisena sallittu maanpetokselisuutta. Lakikin saattaa olla isänmaallisuutta vastaan. Isänmaallinen kansa ei luovu vaatimuksestaan isänmaan pelastamiseksi. V. 1918 marssi talonpoikaisarmeijan jäljissä uusi aika ja taas isänmaallisten liikkeitten mukana. Puoluejuonittelijoitten kylvämä viha ja riita on hävitettävä. Tuskaisen punaisen painajaisen yö on pian ohi. Tässä maassa ei enää kauan pilkata Jumalaa eikä herjata isänmaata. Me nuoret liitymme kaikki vuosien 1918 ja 1930 suuriin ajatuksiin isänmaan puolesta. Me taistelemme kerran puoluejuonittelijoita ja marxilaisuutta vastaan.

Sytyttävä ja innostava tilaisuus päättyi Maamme-lauluun.

Oppikoulunuorisomme olisi ansainnut täyden huoneen. Vanhemmalle väelle olisi ollut ilo nähdä, mikä isänmaallisuuden palo opiskelevassa nuorisossa asuu. Nuoret, jatkakaa! Uskokaa! Teidän on tulevaisuus!

Välikohtaukset vappuna

Voi sanoa, että tämänvuotinen vappu meillä kului koko lailla rauhallisesti. Kommunistit kyllä yrittävät nostaa päätään, mutta eivät vielä ole oikein päässeet vetoon, vaan näyttävät tunnustelevan maaperää yhäkin demojen joukossa. Mutta sikäli kuin Tammisaaren opisto päästää vapauteen opinkäyneitä kumouksellisia, sikäli myöskin marxilaistoiminta käy kiihkeämmäksi. Esimerkkinä siitä oli m.m. kommunistien rähinä Pietarsaaressa. Sen järjestäjänähän mainitaan olleen tunnettu Valkama-nimi-nen kommunisti, joka juuri on päässyt vapauteen Tammisaaresta. Rähinä — kommunistien kulkueyritys — kyllä hajoitettiin, mutta 16 pahinta "järjestäjää" pääsi sentään poliisin haltuun.

Kokkolan Ykspihlajassa yritti satapäinen kommunistijoukko myös saada pystyyn kulkuetta, mutta epäonnistui. Puihin oli kyllä saatu kiinnitetyksi punaisia, sirpin ja vasaroin koristeltuja lippuja, joissa oli tunnuksena: Syntyköön Neuvosto-Suomi!

Kälviän Passojalla oli vappuna "juhlakulkue", jonka osanottajia somistivat punaiset käsivarsinauhat, punarusetit ja puvuissa vielä muuta punaista meininkiä. Laulettiin myös kommunistisia lauluja. Omituisuutena mainittakoon, että kylä on tähän asti ollut tunnettu patenttimaalaisliittolaisuudestaan. — Eräs valkoisella käsivarsinauhalla varustettu nuori mies yritti mennä kulkueen mukaan, mutta heti häneltä revittiin nauha, kertovat paikalliset lehdet. Ajan kuva sekin.

Haminan marxilaistalolla liehui vappuaamuna ensin yksistään punainen riepu. Vasta myöhemmin ilmestyi talon valtakunnan lippu. Lahdessa taas samaisella talolla oli Suomen lippu nostettava kahteen kertaan, koska demokraatit katsoivat asiakseen vetää sen välillä alas, vieläpä katkaista varmuuden vuoksi lippunuoratkin. Lipun liehumista määräaikaan täytyi paikallisen poliisin jäädä vartioimaan. — Huomattavana näytteenä ajan muuttumisesta on tieto, että Lahdessa oli ensi kerran Vapaan Työväen Liiton miehillä oma kulkue.

Kuopion vapputapaukset ovat jo tunnettuja. Mainittakoon vielä, että Sortavalassa keskeytti 100 isänmaallista nuorta miestä marxilaisten kommunistilaulun vihellyskonsertilla. Raumalla vedettiin marxilaistalon tornista punavaate pois. Mitään järjestyshäiriötä ei syntynyt. Muuten on mainittava, että demojen vappukulkueita kaupungeissakin oli tavallista vähemmän ja osanottajaluku supistunut entisestään huomattavasti. Niinpä m.m. Joensuussa, Kuopiossa ja Sortavalassa marxilaiset olivat luopuneet kulkueen järjestämisestä.

Kuopion sinimustat vappua juhlimassa

Kuopiossa menivät marxilaisten juhlat jälleen myttyyn. Vaikka paikalla olikin henkivartijoina poliiseja Helsingistä asti. Kuopion isänmaalliset nuoret, sinimustat, kokoontuivat 150 miehen voimalla Sasu Punasen esitelmätilaisuuteen, vieläpä saivat noin 50 vanhempaakin juhlijaa mukaansa.

Sasu mainitsi heti puheensa alussa, ettei hän voinut tällaiselle yleisölle pitää valmistamaansa puhetta, vaan täytyi puhua kuulijoiden mukaan. Esitelmää kuunneltiin täysin rauhallisesti, vaikkapa olikin välttämätöntä tehdä joitakin sivuhuomautuksia. Heti tilaisuuden päätyttyä isänmaallinen kuulijakunta nousi ylös ja lauloi voimakkaasti Maamme-laulun. Se ei kuitenkaan ollut marxilaisten paikalliselle johtajalle mieleen, koskapa hän ryhtyi pitämään ylimääräistä puhetta. Se kuitenkin katkesi heti alkuunsa, sillä läsnä ollut yleisö kohotti 3-kertaisen eläköönhuudon vitivalkoiselle Suomelle. Niin innostunutta yleisöä lienee harvoin marxilaisten juhlissa ollut.

— Sinimustia on moitittu kurittomuudesta, lain rikkomisesta ja liiallisesta intomielisyydestä. Mainittu tilaisuus osoitti kuitenkin päinvastaista. Kuri onkin sinimustien keskuudessa tällä hetkellä varmaan lujempi kuin kenenkään muiden, eikä sitä ole saavutettu pakkovallalla, vaan sisäisesti lujalla veljeskurilla. Kurin merkitys oivalletaan sinimustien omassa keskuudessa. Sitä todistaa Kuopion tapahtuman tilanneselostuksessa lause: "Me annoimme ainoastaan näytteen kuristamme, joka olikin kiitettävä".

Nuoret kevätvirrat pulppuavat. Ehkäpä ne saavat heräämään vanhemmankin väen, kuten Kuopion tapahtumat ennustavat.

Sinimustat.

Kuluvalla viikolla pidettiin Hämeenlinnassa "Hämeenlinnan Sinimusta-järjestön" perustava kokous. Järjestön puheenjohtajaksi valittiin Harry Törmä, varapuheenjohtajaksi Kai Laitila, sihteeriksi Helmer Littu ja rahastonhoitajaksi L. Borgenström. Useita jäseniä liittyi heti järjestöön. Tilaisuudessa oli läsnä myöskin Helsingin ja Viipurin Sinimusta-järjestön edustajia.

— **I.K.L:n ehdokkaat.** Hämeen läänin pohj. vaalipiirissä on I.K.L:n edustajaehdokkaiksi asetettu tohtori Suoma af Hällström ja kauppaneuvos Raf. Haarla, molemmat Tampereelta. Vapaan Työväenliiton ja kokoomuksen kanssa ollaan vaaliliitossa.

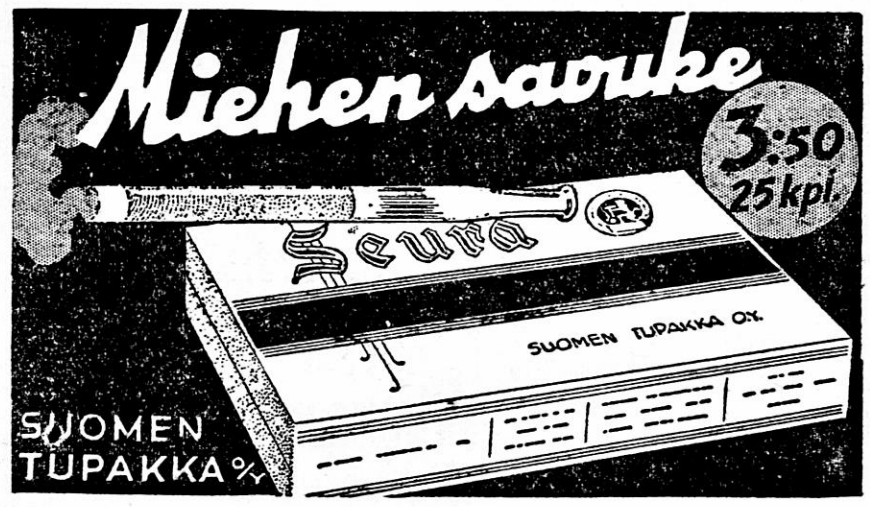

Ilmajoki herää

„IKL ei osallistu lupausten kilpajuoksuun"

IKL:n edustajaehdokas, maanv. lisakki Nikkola, pankinj. Iivari Koivisto ja isänn. Arvo Sihto ovat liikkuneet puhujamatkoilla omassa pitäjässään viime viikkoina. Kuulijoita on eri kylissä ollut huomattavan runsaasti ja tuloksena voidaan merkitä, että monen kansalaisen usko puolueautuuteen on alkanut vahvasti horjua. Puhujain esityssisällöstä voidaan mainita m.m. seuraavaa: Mitä hyvää talonpoika ja työmies ovat saaneet puolue-elämästä? Kylläkin kaksi tulosta on saavutettu: puolueviha ja talouspula. Nämä ovat hedelmiä puoluetoiminnasta. Mutta kun hedelmät kypsyvät, niin ellei niitä leikata, putoavat ne itsestään. Näin onkin nyt käymässä. Kansa alkaa saada silmänsä auki. Puoluepuhujat ovat vaalien edellä aina juosseet kilpaa lupauksissa. Isänmaallinen kansanliike aikoo myöskin ottaa osaa vaaleihin, mutta tähän kilpajuoksuun se ei ota osaa. Kun meiltä kysytään, mitä te lupaatte, me vastaamme: me emme lupaa mitään. Me vain teemme voitavamme. Me olemme ottaneet tunnukseksi marxilaisuuden hävittämisen, siksi, että marxilaisuus, sosialidemokratia on ottanut kommunismin siipiensä suojaan. Sehän kaivaa maata niiden perusteiden alta, joita olemme tottuneet pyhinä pitämään: uskonto, koti, isänmaa. Että nämä säilyisivät, siitä on vakuutuksena isänmaallinen kansanliike, sen miehet ja naiset. Meillä ei vielä koskaan ole edes yritettykään korjata asioita siihen suuntaan, että työmiehen ja talonpojan asema paranisi, meillä on vain riidelty johtajapaikoista. Mutta IKL vaatii, että puolue-edut eivät saa olla yhteisen edun tiellä. Ei suurin lupauksin, vaan toiminnalla ja yhteisellä työllä pyrkii kansanliike päämääräänsä, yhtenäisen valtakunnan rakentamiseen, jossa kaikilla yhteiskuntakerroksilla on elämisen ja kehittymisen mahdollisuus.

Kannuksen Sinimustilla

oli onnistunut ensimäinen juhlansa 30. 4 Kannuksen VPK:n talolla. Tilaisuudessa esitti Kannuksen torvisoittokunta lukuisia kansallisia säveliä, m.m. Sibeliuksen Finlandian, Jääkärimarssin y.m. Kaunishenkisen tervehdyspuheen piti sinimusta, neiti Riipinen. Pankinj. I. Koivisto juhlapuheessaan koskettelii puolue-elämän turhuutta ja vahingollisuutta maan rakentamistyössä toivoen, että pian koittaa aika, jolloin valtiollisessa elämässä käy taistelu vain kahden rintaman, valkoisen ja punaisen välillä. Sinimustille omistetun runon "Vaakunalaulu" esitti ponnekkaasti tait Sulo Pahkala. Toim. Viita puheessaan polemisoi myös puoluetunnuksia vastaan ottaen näytteitä kirj. Leinosen maalaisl. puoluekokouksessa pitämästä tilanneesitelmästä, sekä viittasi isänmaallisen nuorison tulevaan tehtävään, joka tähtää Suur-Suomen luomiseen. Loppusanat lausui khra J. Vuorinen m.m. kehoittaen nuoria pitämään esikuvanaan sellaisia nuhteettoria kansallissankareita kuin nykypäivien Saksassa on Hitler. — Väkeä tilaisuudessa oli aika runsaasti. Mainittu osasto on alkanut virkeän toiminnan, jolle toivotaan ponnevaa jatkoa.

Kolmas isku

Astuu voittoon "Kytösavun joukot".

— Nousee päivä, valo täyttää loukot,
joita äsken vielä hunnullansa
verhoi punasaasta, idän rutto,
aikoen tään kansan turmaan syöstä
alle ikehensä veripinnan,
joka aina sortanut on kansaa
sekä heimoamme hajanaista.

Nousee nuija iskuun musertavaan
kerran vielä meiltä lopettamaan
juonet johtajien punalaumain,
jotka kellareihin taiston tullen
vetäyivät joukkojensa eestä. —
Miesten valkehitten voitettua
taistelun ja jälleen kotiin mennen,
uskalsivat päivänvaloon tulla.

Isku kolmas meille voiton antaa.
Yli maan ja ilman maineen kantaa
Pohjon "mustapaidoist'" urhokkaista,
Vankkumatta jotka taistoon astui
vakaln mielin, pelkoo tuntematta,
anoen vain armollisen Luojan
siunausta taiston teille, —
joilla kunnia on sankarina kuolla.

Vanaja 2. 5. 33.

O. SARO.

— **Iussi Lappi-Seppälä: VAELTAJA-VARTION UROTYÖ.** Kirja kuuluu Poikien seikkailukirjastoon. Tässä sarjassa julkaistaan vain kotimaista pojille soveltuvaa jännityskirjallisuutta. Kirjan hinta sid. 10 mk. — Otavan kustantama.

mipyryn, kun noin vihaisesti tuulenpuuskat tohahtelevat ja yhä hämärä viipyy seudulla". Toinen turkkinsa sisältä murahti: "Niinpä tuntuu, pureva on tuuli" ja päätään turkkinsa kauluksen sisään vetäen äännähti vielä: "Eipä ihme, jouluhan se jo onkin ovella".

Joulukuun kahdeksannentoista päivän aamu parhaillaan hämärsi Nevanlinnan muureilla, kun Langström miehineen heräsi suuressa tornituvassa. Nopeasti nousivat nyt sissit ja rupesivat touhuamaan uutterasti. Olihan joulukin niin kovin lähellä ja he olivat päättäneet viettää sen linnassa. Kohta olivatkin sissit jo jalkeilla ja rupesivat varustamaan linnaa puolustuskuntoon sekä vastaanottamaan lähestyvää joulujuhlaa.

Käytiin läpi kaikki linnan huoneet, salit ja kellarit. Paljon mielenkiintoista katseltavaa löysivät ja näkivät sissit tässä vanhassa ja kummallisessa linnassa, joka oli aikojen kuluessa ollut niin monien ruhtinaiden, jopa itse tsaarienkin väliaikaisena asuinpaikkana.

Eräästä linnan varastosuojasta löysivät kaarlelaiset suuren määrän suksia, jotka olivat peräisin suomalaiselta vartioväeltä. Se oli ollut linnassa ennenkuin Pietari tsaari oli sen valloittanut Kaarle XII:lta. Tästä löydöstä olivat he erikoisesti mielissään, sillä ratsunsa menetettyään linnan valtausyönä susilauman saaliiksi, olisivat sissit ilman ratsuja joutuneet täältä lähdettyään kahlaamaan jalkaisin umpihankia ja se olisi näin paljon lumen aikana ollut varsin vaivalloista. Mutta nyt, kun jokaisella miehellä oli sukset, ei tarvinnut huolehtia, vaikka olisikin pitänyt kuinka pian lähteä tiettömille taipaleille. Venäläiset kun eivät osanneet suksia käyttää, olivat ne säilyneet eheinä linnan varastosuojassa,

Suksia olikin niin runsaasti, että niitä riitti jokaiselle sissille, vaikka heitä oli kaikkiaan satakahdeksankymmentäkahdeksan miestä päällikköjensä kanssa. Mutta suksia oli enemmänkin kuin mitä he tarvitsivatkaan.

Yhä tarkastaessaan linnan suojia löysivät he eräästä suuresta asehuoneesta joukon aseita, m.m. kuusi kanuunaa, joista kaksi oli vähän järeämpää ja neljä pienempää. Nämä olivat tänne jääneet Kaarle XII:lta linnan jouduttua tsaari Pietarin valtaan. Musketteja, pistooleja ja ruutia löytyi myöskin aika paljon.

Kanuunat päätettiin asettaa muureille ja panna ne ampumakuntoon. Niinpä sissit, löydettyään vielä niihin kuulia ja raehauleja, rupesivat viipymättä hinaamaan kanuunoita muureille; kun ne eivät olleet kovin suuria, kantoivat he ne pian ylös jalustoineen ja asettivat niistä kaksi järeämpää porttiholvin päälle olevan tornin kahden puolen ja toiset taas niin, että Suomenlahden ja Nevajoen puoleisten tornien ympärille tuli kuhunkin kaksi kanuunaa.

Porttiholvin päällä olevat kanuunat ladattiin vahvoilla raehaulipanoksilla ja toiset taas kuulilla. Jos nyt vihollinen maan puolelta yrittäisi lähestyä linnaa, tekisivät porttiholvin päälle suuren tornin molemmin puolin asetetut raehaulipanoksilla ladatut kanuunat pääsyn viholliselle erittäin vaikeaksi. Sissit itse varustautuivat asehuoneesta löydetyillä musketeilla ja pistooleilla.

Langström arveli, että jonnekin linnan aarreaittaan oli mahdollisesti kätketty jotain kalleuksia tahi rahaa, niin päätettiin etsiä jos sellaista sieltä jostain löytyisi.

Suomenlahden puolella olevasta kulmatornista löytyi linnan

hiipivät he hiljaa pitkin muurien vierustoja, kunnes pääsivät porttiholviin ja siitä sitten linnan portille. Raskas rautaportti oli lujasti teljetty sisältäpäin, mutta kaarlelaispäälliköille ei portin avaaminen ollut enää mikään ylivoimainen tehtävä, sillä helposti he löysivät portin vieressä olevasta seinäkomerosta suuren avaimen, jolla kiersivät raskaan lukon auki, nostivat paksun rautakangen pois paikoiltaan ja avasivat suuren rautaisen portin, josta sissijoukko äänettömästi hiipi sisään porttiholviin. Heidän tunkeutumisensa linnaan oli erinomaisesti onnistunut. Porttiholvissa antoi Langström miehilleen uusia määräyksiä, kuinka oli toimittava, jotta linna saataisiin nopeasti vallatuksi. Hän kertoi miehilleen, että koko vartioväki nukkui sikeästi, paitsi porttiholvin päällä olevassa tornissa vartiossa olevaa pientä vartiojoukkoa, joka mitään vaaraa aavistamatta olisi helppo yllättää. Siksi Langström päättikin, että hyökättäisiin ensin vartijain kimppuun ja nämä vangittaisiin. Sitten teljettäisiin nukkuva varusväki ja päällikkö vangiksi, heidän itsensä sitä tietämättä.

"Nyt on aika alkaa", sanoi Langström miehilleen temmaten miekkansa tupesta. Toiset seurasivat esimerkkiä.

Pitkine paljastettuine miekkoineen alkoivat nyt sissit nopeasti nousta muurin portaita ylös muurille, jossa vartijat olivat. Pimeät portaat noustuaan olivat he pian tulleet perille ja löysivät pimeässä hieman hapuiltuaan tornin vartijatupaan johtavan oven, jossa kaikki vartijat parhaillaan istuivat unisina puolipimeässä, leiskuvan pystyvalkean ääressä, jossa tervaiset honkahalot kodikkaasti palaa räiskähtelivät.

Langström, joka kulki joukkonsa etumaisena, kopeloi oven kädensijan, tempasi äkkiä tornin vartijatuvan oven auki ja syöksyi miehineen kohotetut miekat käsissä tulen ääressä torkkuvien vartijoiden kimppuun. Ennenkuin kukaan heistä oli käsittänyt mitä oikein oli tapahtunut, olivat kaarlelaiset vanginneet vartijajoukon. Häkeltyneet vartijat seisoivat nyt kauhusta sanattomina ja katselivat ristinmerkkejä tehden peloissaan ja neuvottomina karoliinien sotaista asua, näiden pitkiä miekkoja, heidän sinisiä tiukkaan napitettuja univormujaan ja kolmikolkkaisia lakkejaan.

Sissit kokosivat nyt muureilta vangitsemiensa vartijoiden musketit ja ottivat ne käteensä sekä yhden vangitun sotilaan oppaakseen, mutta toiset yksitoista vankia jätettiin tornitupaan ja muutamia miehiä niitä vartioimaan, toisten sisseistä mennessä vangitun oppaan kanssa vangitsemaan linnan muuta varusväkeä.

Langströmin marssiessa edellä miekka kourassaan ja toisten sissien musketteineen hänen sivuillaan, kuljettiin linnan pimeitä käytäviä, vangin opastaessa heidät vartioväen tupien oville.

Vangittu sotilas, joka ymmärsi hiukan suomenkieltä, oli hyvänä apuna kaarlelaisten puuhille. Nukkuvan varusväen aseet vallattiin, jotka olivat varusväen tupien viereisissä huoneissa, ja nyt varustettiin kaikki Langströmin miehet musketeilla. Näin varustettuina alettiin koko varusväki tehdä vaarattomaksi.

Päätettiin ilmoittaa venäläisille, että he ovat joutuneet Kaarlekuninkaan miesten vangeiksi ja että linna on nyt kaarlelaisten hallussa.

Oppaan, joka ymmärsi suomea, tuli tämä tieto ilmoittaa varus-

1 L.
RAVINTOLA
KESKUS
Seinäjoki, Valtionk. 15
Puhelin 301
Täydelliset anniskeluoikeudet.
ATERIOIKAA
viihtyisässä ravintolassamme.
Aamiainen 10—13. Päivällinen 16—19.
Kuukausiruokailijoille alennusliput edullisia.
Annoksia kaiken päivää.
Tunnetusti hyvää kahvia y.m. virvokkeita. Funkkiskabinetti kokous. y.m. tilaisuuksiin tilauksesta.
Ulkotilaukset toim. huolella ja nopeaan

Jusu parka

Se, että "Ilkan" Jusun järki on viime vuosina arveluttavasti väljähtynyt, on vielä jotenkin, rahansaantihalun ja määrättömän titteli- ja kunnianhimopyyteitten kalvaessa häntä, ymmärrettävissä, mutta kun ne vähäisen, peräti vähäisen huumorintajun rippeetkin jotka joskus ovat hänen päiviään ilahduttaneet, näyttävät nekin sammuvan, on se sangen murheellista. Tuo kaikinpuolinen sammuminen ja katkeroituminen, joka kohdistuu pääasiassa vanhoihin ystäviin niiltä ajoilta, kun Jusukin oli mies miesten joukossa, ilmenee kuolleisasyntyneissä munalukoissa ja saksituissa pakinantapaisissa parhaiten. Useimmiten tämä mitalihaluinen ja kunniastaan arka "talonpoika" tylsällä lailla suussäilällään tonkii asioita, joista hänellä on mahdollisimman vähän oikeutta ja ymmärrystä puhua. Ja maniana on tällä omalaatuisella glorialla varustetulla, demagogisella madonnaegoistilla, Isänmaallisen Kansanliikkeen ja erittäinkin sen johtajan vastuuton haukuskelu.

Äskettäin on tämä sentaattori taasen saksinut pakinan, joka on tyypillinen siinäkin suhteessa, että IKL ja Kosola oli taasen tämän "oikeudentekijän" hampaissa. Ihme vaan, ettei nyt puhuttu kanoista! Siinä sivussa Jusu ihmettelee tässä lehdessä julkaistujen "lapualaisnaamojen" joukossa olleen Koron Aleksanterin esitystä. Muka siinä mielessä, että se olisi piikittelevä kalunkirjoitus Santerista. Joku viisas on sanonut jotain huumorintajusta henkevyyden puntarina. Ylempänä on jo sanottu jotain Jusun huumorintajusta, ja jos maalaisliitossa voi käyttää samaa puntaria, on Jusun henkevyyden laita vähän niin ja näin. Tämän jutun hänen henkevyytensä kai näinollen tajuaa humoristiseksi kalunkirjoitukseksi Jususta, joten meillä ei lapualaisenakaan liene pelkoa hänen puoleltaan raastupaan manuusta, koska Korokaan, vaikka onkin yleinen syyttäjä, ei ole sitä, ehkä Jusu-paran suruksi, tehnyt.

Meillä on ollut vahva aikomus tylsällä lyijykynällämme, joka on vain halpa Faber Jusun täytekynän rinnalla, kirjoittaa "lapualaisnaama" myöskin Jususta; olihan hän Lapuan ensimäisessä kokouksessa, ennen munalukkoa, puheenjohtajana. Kuitenkin, koska ensimäiset tulevat viimeiseksi ja viimeiset ensimäiseksi, saa Jusu odottaa vuoroaan vielä siihen asti, kun hän on saanut seuraavan ansaitun tai ansaitsemattoman mitalin. Siitä tulee sitten ehkä "kalunkirjoitus Jusun sisikunnasta", mutta sitä varten täytynee julaista ehkä lisälehti, sillä siellä piisaa tekstiä. Siihen asti annamme Jusulle kyllä luvan saksia "naamoja" kuinka paljon hyvänsä, että saa sen nurkkansa täyteen, sillä kai sentaattori Jusu saa niistä senttimaksun pohjapalkkansa lisäksi. Tullos terveeksi!

T. Takakolpi.

Turun vihellyskonsertin

syntipukeiksi näyttää perästäkin joutuvan halvat "rivimiehet", niinkuin läänin maaherran lehdissä olleesta Turun poliisimestarille osoitetusta kirjelmästä selviää. Käskyn antaja, poliisimestari, saa maaherralta vain nuhteet vajavaisten määräysten antamisesta tai oikeastaan nekin siinä muodossa, että ohjeet on vasta annettava tarkemmin. Siinä kaikki. Miten ja kuinka ankaralla kädellä tuomioita sitten käskyn täyttäjiin nähden sovellutetaan, sen näyttää tulevaisuus, ja saadaan kai siitä aikanaan kuulla. Tuskinpa vaan juttua vielä voidaan katsoa päättyneeksi.

Paikallisesti lienee Turun poliisimestari nyt menettänyt senkin kansanosan kannatuksen, joka häntä taannoin ritariliisesti puolusti. Ja sellaisessa asemassa voi pienikin horjahdus helposti miehen kaataa.

Itse jupakan aiheuttajat, suomalaisuuttaan häpeävät voimistelijattaret, käyvät antamassa näytöksiä. Viimeksi pari viikkoa sitten he olivat Porissa. Mainitussa kaupungissa juhlivat ruotsalaisemme heitä suuremmoisemmin kuin olympialaisvoittajia konsanaan. Joku sivusta huomautti, että mene ja tiedä, oliko se niin paljon itse esittäjien taidon ansiosta kuin halusta osoittaa suomalaisille mieltään ja yrittää, oliko Porissa vihellys yhtä herkässä kuin Turussa. Jos tarkoitus oli viimeksimainittu, niin siinä he pahasti erehtyivät Poriin nähden, missä suomalaisuus ei ole korkeassa kurssissa, joten ainakin siellä voi kaikessa rauhassa esiintyä vaikka — finländarinakin.

Piikki.

— **Varpaisjärvelle** perustettiin t. k. 3 p:nä I.K.L:n osasto. Johtokunnan puheenjohtajaksi valittiin pol. konst. Heikki Huttunen, varap. past. Martti Huuskonen.

Käyttäkää kotimaista!
Ostakaa
Vaasan Kalaverkkotehtaan valmisteita
VERKKOJA
KALASTAJALANKOJA
NUOTAN- ja RYSÄNOSIA
Saadaan jälleenmyyjiltä, asiamiehiltä ja suoraan meiltä.
AINO LINDEMAN OSAKEYHTIÖ
Vaasa. Puhelin 116 & 882.

Pietilä & Lehtivuori Oy
KANGAS- JA LYHYTTAVARAIN TUKKULIIKE
Vaasa. Puh. 574 ja 144.
Varastossa aina hyvin lajiteltu valikoima NAISTEN PUKUKANKAITA ja VILLA- ja TRIKOOTUOTTEITA. VILLALANKOJA hyvä värivalikoima.
Yksinmyyjä menekin saavuttaneelle, Pässimerkillä varustetuille naisten KÄSITYÖLANGALLE.
JÄLLEENMYYJILLE EHDOTTOMASTI EDULLINEN OSTOPAIKKA.

VILJANTUOTTAJAT!
Suunnitellessanne viljankuivaajan ostoa, älkää uskoko suulaitten agenttien puheita, vaan vaatikaa aina valtion maatalouskoneiden koetuslaitoksen insinöörien tekemien kokeitten tuloksista numerotietoja. Näin tulette säästymään omakohtaisista kalliista kokeiluista. Tehtyjen virallisten kokeitten perusteella on
„PAJULAHTI"-Kuivaaja
edullisimmaksi toisiin virallisissa kokeissa olleisiin kuivaajiin verrattuna.
KUIVAAJAA VALMISTAA JA MYY
PAJULAHTI & KUMPP.
Kauhajoki.

Ostakaa tavaraa silloin, kun saatte ne puolella hinnalla!
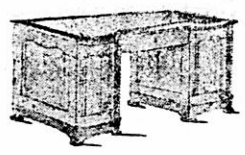
Me myymme suuresta varastostamme poikkeuksellisen alhaisiin hintoihin erilaisia
HUONEKALUJA
useita malleja alle nykyisten sisäänostohintojen. Varastossamme löytyy m.m. verhoilutarpeita, huonekalukankaita, pegamoidia y.m.
A. Kutvonen, Vaasa Kauppap. 18 Pitkäk. 44 PUH. 600 1008 1526

Polkupyörä-korjaamo
Puskantie 8. **Seinäjoki.**
Puh. 125.
Uusi varasto saapunut tuoreita **sisä- ja päällyskumia y.m.**
Korjaukset suoritetaan nopeasti ja huolella. Hinnat kohtuulliset.
Nurmen Sähköliike

Mies näyttää mieheltä
ja häneen suhtaudutaan luottamuksellisesti, kun hänellä on hyvä ja sopiva puku yllä. Minun valmistamani vaatteet sopivat ja miellyttävät.
Vaatturi J. VIRTANEN.
Laihia, puh.

Ostetaan ja myydään
käytettyjä miesten pukuja ja polkupyöriä.
Seinäjoen Osto- ja Myyntiliike
A. Perttu.

Leikatkaa irti ja säilyttäkää!
Linja-autoliikenne
Toukokuun 2 p:stä alkaen 1933.
Kauhajoki—Kurikka—Ilmajoki—Seinäjoki

	Klo	Klo	Klo
Kauhajoelta	6,30	—	—
Lohiluoma	6,55	—	—
Kurikka, lähtee	7,20	12,15	16,30
Koskenkorva Ok.	7,40	12,30	16,45
Ilmajoki Ok.	8,00	12,50	17,05
Nikkola	8,10	13,00	17,15
Tuomikylä	8,15	13,05	17,20
Saapuu Seinäjoelle	8,40	13,30	17,40

Seinäjoki—Kauhajoki

	Klo	Klo	Klo
Seinäjoelta lähtee	10,20	15,00	18,45
Tuomikylä	10,40	15,20	19,05
Nikkola	10,45	15,25	19,10
Ilmajoki Ok.	11,00	15,40	19,20
Koskenkorva Ok.	11,20	15,55	19,40
Kurikka, saapuu	11,35	16,15	20,00
Lohiluoma	—	—	20,35
Saapuu Kauhajoelle	—	—	20,55

Huomatkaa! Sunnuntai- ja juhlapäiväaamulla 1:tä tuntia myöhemmin kuin arkina, siis 7,30, kaikki toiset vuorot samat kuin arkina.
Kunnioittaen
I. PELTONEN.
Ilmajoki. Puhelin 97. Kauhajoella Peltosen kahvila.

Maalausliikkeitä.
MAALAUSLIIKE S. V. SUOMINEN,
Seinäjoki, Kalevank. 5, p. 327.
Suorittaa kaikkia maalaustöitä ammattitaidolla. Pyytäkää kustannusarvioita.

Vaatturiliike
T. Laajanen
Seinäjoki. Puhel. 208.
Arki-, juhla- ja sotilaspukuja.

Hotelli National
Turku, Rauhank. 8, lähellä asemaa.
I lk. hotelli ja ravintola.
Huoneita 1 h. 15:—30:— ja kahden h. 40:—50:—, lisävuode 10 mk. vuorok.
Oma keskus, nimihuuto National.
Suositellaan!

LOIMAALLA:
Loimaan Seurahuone
Puhelin 60.
Ainoa I luok. hotelli ja ravintola paikkakunnalla.

HOTELLI SEURAHUONE
Iisalmi. Omist. **Iida Bolander.** Puh. 346.
Aamiaista tarjoillaan kello 10—13
Päivällistä „ kello 16—18
Kahvia, teetä, virvokkeita sekä lämpimiä ja kylmiä voileipiä koko päivän.
Ajanmukaiset hinnat. Kohtelu hyvä.
Ravintola suljetaan klo 23,30.

väelle. Sissipäällikkö selitti tälle kaiken, mitä hänen oli sanottava, kun he hyökkäävät linnantupaan.

Nyt etsittiin vangin johdolla muutamia pikisoihtuja ja sytytettiin niihin tulet paiamaan sekä lähdettiin varusväen tupaan. Langström tempaisi oven auki ja ryntäsi miehineen pimeään suureen tupaan, jossa koko varusväki sikeästi nukkui. Pikisoihtujen punaisessa valossa heräsivät nyt useat nukkuvat sotilaat tajuamatta vielä, mistä oikein oli kysymys.

Samassa kajahti kaarlelaisten huikea hurraahuuto, jolloin koko varusväki heräsi ja kavahti seisoalleen. Unisia silmiänsä hieroskellen seisoivat hölmistyneet venäläiset, tekivät hätääntyneinä ristinmerkkejään ja vilkuilivat toistensa takaa oven edustalla seisovaan sissijoukkoon, joka musketein ja paljastetuin miekoin oven eteen ryhmittyneenä, pikisoihtujen valossa, teki pelottavan sotaisen vaikutuksen.

Varusväki nähtyään, että oli täydellisesti tullut yllätetyksi ja kaikki aseensa menettäneeksi, ei yrittänytkään tehdä vastarintaa, vaan alistui ilman ehtoja kaarlelaisten valtaan.

Nähtyään, että varusväki ei yrittänyt vastarintaa tehdä, astui Langström muutaman askeleen joukkonsa eteen, kohotti miekkansa ja lausui kovalla äänellä: "Kaarle-kuninkaan nimessä julistan teidät vangituiksi ja linnan vallatuksi! Minä olen nyt linnoituksen päällikkö! Tästä hetkestä lukien olette vankejamme!" Opas, joka toimi tulkkina, sai nämä sissipäällikön sanat kääntää varusväelle venäjäksi. Ristinmerkin tehtyään, ilmaisivat venäläiset Langströmille alamaisuutensa.

Mutta vielä vangitsematta oli venäläisen varusväen päällikkö, vanha kapteeni, joka tietä nättä mitään, että hänen linnoituksensa oli joutunut kaarlelaisten valtaan, nukkui yhä sikeästi kammiossaan.

Sissipäällikkö jätti nyt vahvan vartion vangitun linnaväen tuvan ovelle Arvi Hannunpojan johdon alaisena. Mutta itse Langström lähti muutamien miestensä kanssa vangitsemaan linnan päällikköä. Oppaansa avulla löysi hän pian linnan entisen päällikön makuuhuoneen ja soihtujen valossa seisoi miestensä kanssa tuokion kuluttua kapteenin ovella. Miekkansa kahvalla kolkutti sissipäällikkö lujasti linnanpäällikön ovelle, jolloin vähän ajan kuluttua sisältä kuului tämän vihainen murahdus. Mutta kun ovea ei vieläkään avattu, iyskytti Langström raskaan miekkansa kahvalla vielä lujemmin ovelle. Nyt kuuluivat sisältä jo ukkelin tassuttelevat askeleet ovea kohti ja vanha kapteeni ärjäisi vihaisesti oven takaa: "Kuka siellä näin julkealla tavalla keskiyöllä häiritsee minun yörauhaani?"

Mutta Langström jyräytti tälle oven läpi vastaukseksi: "Kaarle-kuninkaan uusi linnanpäällikkö tahtoo puhutella kapteenia ottaakseen vastaan kapteenilta juuri valloittamansa linnan päällikkyyden!" Tämän kuultuansa loppui jo vanhan kapteenin kärsivällisyys, ja hän sysäsi oven vihaisesti auki. Mutta nähtyään unisilla silmiään edessään seisovat Kaarle-kuninkaan soturit pikisoihtujen loimuavassa punaisessa valossa ja sissipäällikön miehineen paljastetut miekat käsissään, luuli vanha kapteeni jo viimeisen hetkensä koittaneen. Säikähdyksen lyömänä teki hän kiireesti useita ristinmerkkejä ja luuli varmasti näkevänsä vain pahaa unta. Mutta Langströmin sanat palauttivat hänet kuitenkin pian todellisuuden maailmaan, kun tämä, heidän oppaanaan olevalle vangitulle sotilaalle sanoi: "Selitäpäs tuolla vanhalle sotakarhulle, että Kaarle-kuninkaan miehet, jotka tässä seisovat, ovat juuri äsken valloittaneet linnan ja ovat nyt linnoituksen valtiaita". Sitten Langström antoi oppaansa tulkita vanhalle kapteenille, että hänelle ei tulla tekemään mitään pahaa, kun hän vaan pysyy kiltisti kammiossaan, mutta kapteeni on nyt kuninkaan miesten vanki ja on toteltava uutta linnanpäällikköä.

Nämä verrattain rauhoittavat sanat sissipäälliköltä kuultuaan, palautui kapteenin rauhallisuus ja hän alkoi käsittää, että hänen nukkuessaan olivat kuningas Kaarle XII:n miehet valloittaneet linnan, ja hän oli nyt kaarlelaisten vanki, samoinkuin hänen varusväkensäkin. Mutisten itsekseen asteli vanha kapteeni taljojensa luo ja istahti vuoteensa reunalle. Muuta ei Langströmillä ollut kapteenille enää sanomista, vaan he sulkivat hänen huoneensa oven ja poistuivat käytävään ja siitä linnan pihalle.

Täällä Langström miehineen kulki yli sisäpihan ja sulki porttiholvista ulosjohtavan rautaportin, lukiten sen huolellisesti. Nyt oli linna lopullisesti joutunut sissisoturien valtaan.

Langström järjesti nyt linnan vartioinnin siten, että osa hänen joukostaan vartioi vankeja ja toisia sissisotureita asetettiin vartioiksi muureille mahdollisten yllätyksien varalle. Muu osa miehistöstä päästettiin levolle.

Kaksi tyhjää tornia tarkastettiin ja toiseen niistä, jossa oli suuri tornitupa, kantoivat sissit linnan pihalta ulkorakennuksista olkia ja kuivia honkahalkoja. Oljet levitettiin tuvan lattialle, johon toiset heittäytyivät nopeasti levolle, toisten sytyttäessä räiskyvän pystyvalkean kylmän tuvan perällä olevaan suureen uuniin. Kohta alkoikin suloinen, uuvuttava lämpö levitä humisevasta liesivalkeasta kylmään tupaan, saaden miehen toisensa jälkeen heittäytymään pitkäkseen pehmeille oljille ja vaipumaan virkistävään uneen.

Langström, tehtyään vielä kierroksen vankeja vartioivien miestensä luona ja antaen heille vartijoiden vaihtoa koskevat määräyksensä, asteli pihan perällä olevaan tornitupaan, jossa hänen miehensä jo olivat levolla, lisäsi uusia honkahalkoja runsaasti uuniin palaneiden tilalle ja heittäytyi pitkäkseen olkien päälle miestensä viereen, nukkuen hänkin nopeasti sikeään uneen.

Mutta yöllä kuulivat vartijat muureilla kuinka suunnattoman suuri susilauma kaameasti ulvoen ryntäsi linnan ohi ratsuhevosten päälle, jotka sisseiltä olivat jääneet muurien ulkopuolelle heidän hyökätessään linnaan. Kaikki ratsut joutuivat susien saaliiksi. Sillä Langströmin miehet, lähdettyään valloittamaan linnaa, olivat jättäneet ratsunsa jonkun matkan päähän siitä, sitoen ne puihin eräälle kumpareelle.

Huurteinen pakkasaamu alkoi vähitellen sarastaa. Nevanseudun usvapilvien läpi punasivat jo aamuruskon verenpunaiset säteet linnanmuureja, joilla muutamat harvat kaarlelaiset pitivät vartiota Pian kuitenkin aamurusko hävisi ja taivas alkoi vetäytyä sakeaan pilveen. Tohahtelevat tuulenpuuskat lennättelivät kuivia lumihiutaleita pitkin muurien harjoja. Se tiesi, että pyry oli nousemassa.

Eräs vartijoista kääntyi selkänsä päin tuulta virkkoi toverilleen: "Kylläpä kohta saammekin niskaamme oikein aikamoisen lu-

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: **Viiho Viita.**

Lehti ilmestyy joka perjantai.

Toimitus ja konttori Seinäjoella Koulukadun 3:ssa Seinäjoen kirjapainon yläkerrassa, puh. 85. Avoinna arkipäivisin klo 10—16, sunnuntaisin klo 16—24.

Tilaushinnat:

Koko vuosi 30 mk., puoli vuosi 20 mk., neljännesvuosi 10 mk., kuukausi 4 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä lehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., ennen tekstiä ja tekstissä 1:20 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus.

Seinäjoki 1933. Seinäjoen kirjapaino.